

Simbegwire

 Rukia Nantale
 Benjamin Mitchley
 Carmen Onurah
|| 5
 Romãna

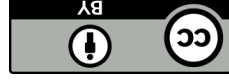

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Simbegwire

 Rukia Nantale
 Benjamin Mitchley
 Carmen Onurah

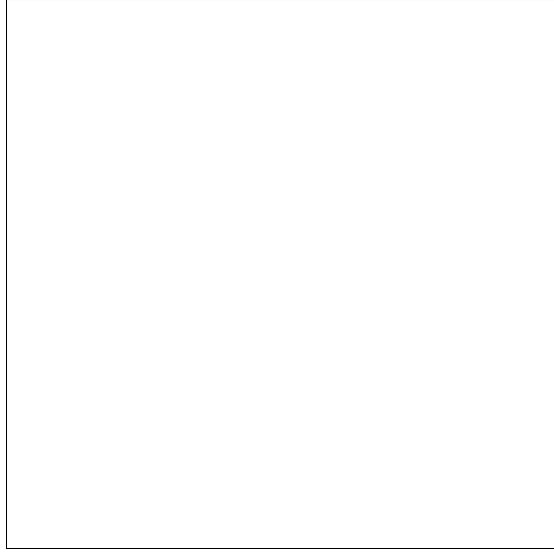

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

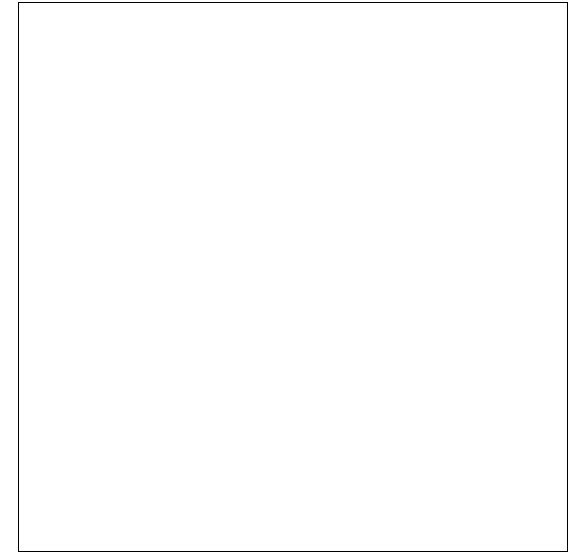
Când mama lui Simbegwire a murit, ea era foarte tristă. Tatăl lui Simbegwire și-a dat silința să-i poarte de grijă fiicei lui. Încet, ei au învățat să fie fericiți din nou, fără mama lui Simbegwire. În fiecare dimineață stăteau și vorbeau despre ziua în curs. În fiecare seară făceau cina împreună. După ce spălau vasele, tatăl lui Simbegwire o ajuta la temele ei.

Într-o zi, tatăl lui Simbegwire a venit acasă mai târziu decât de obicei. "Unde ești copilul meu?" a strigat el. Simbegwire a alergat la tatăl ei. S-a oprit nemișcată când a văzut că el ținea de mână o femeie. "Vreau ca tu să cunoști pe cineva special, copilul meu. Ea este Anita," a spus el zâmbind.

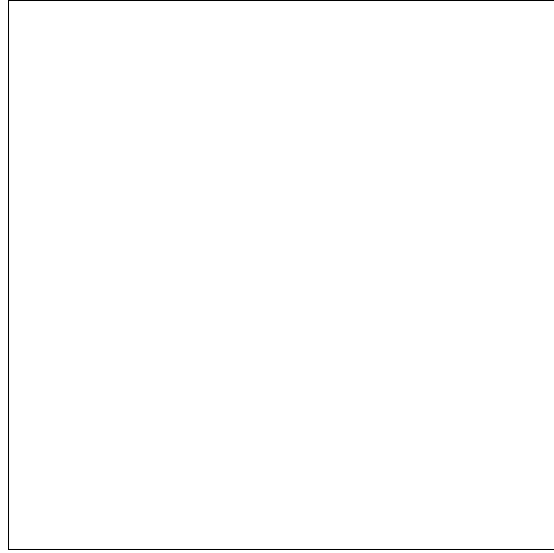
“Bună, Simbegwire, tatăl tău mi-a vorbit mult despre tine,” a spus Anita. Dar nu a zâmbit sau luat mâna fetei. Tatăl lui Simbegwire era fericit și încântat. Vorbea despre ei trei să trăiască împreună și cât de bună viața lor ar fi. “Copila mea, sper că tu o vei accepta pe Anita drept mama ta,” a spus el.

Săptămâna următoare, Anita a invitat-o pe Simbegwire, cu verii și mătușa ei, acasă pentru o masă. Ce petrecere! Anita a gătit toate mâncărurile favorite ale lui Simbegwire și au mâncat fiecare pe săturate. Apoi, copiii s-au jucat în timp ce adulții au vorbit. Simbegwire se simțea fericită și încrezătoare. A hotărât că în curând, foarte curând, să se întoarcă acasă pentru a locui cu tatăl ei și cu mama ei vitregă.

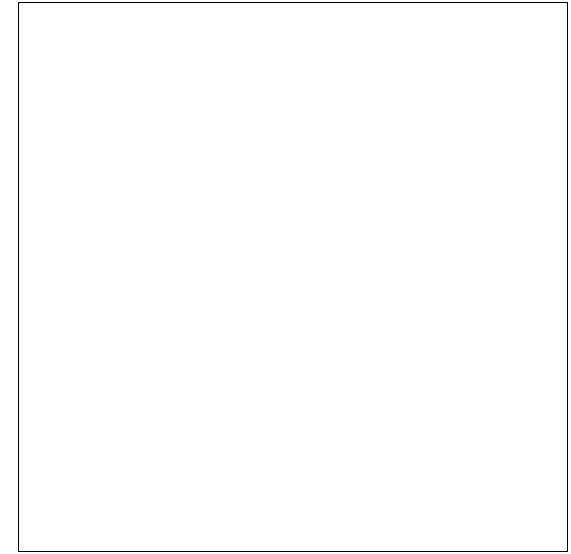
Viața lui Simbegwire s-a schimbat. Nu mai avea timp să stea cu tatăl ei dimineața. Anita îi dădea atâtea treburi de făcut încât ea era prea obosită să-și facă seara temele. Se ducea direct la culcare după cină. Singura ei alinare era pătura colorată pe care mama ei i-o dăduse. Tatăl lui Simbegwire nu părea să observe că fiica lui era nefericită.

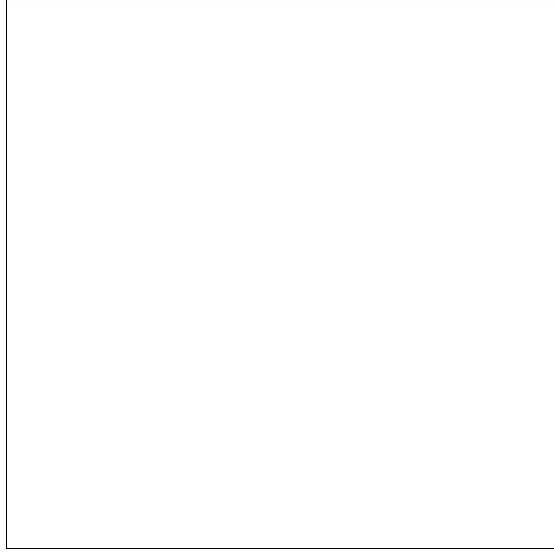
Tatăl ei o vizita în fiecare zi. În cele din urmă, a venit cu Anita. Ea a luat-o de mână pe Simbegwire. "Îmi pare așa de rău, micuțo, am greșit" a plâns ea. "Mă vei lăsa să încerc din nou?" Simbegwire s-a uitat la tatăl ei și la fața lui îngrijorată. Apoi a făcut încet un pas înainte și și-a pus brațele în jurul Anitei.

După câteva luni, tatăl lui Simbegwire le-a spus că va fi plecat de acasă pentru un timp. "Trebuie să călătoresc din cauza serviciul meu," a spus el. "Dar știi că veți avea grijă una de alta." Fața lui Simbegwire s-a întristat, dar tatăl ei nu a observat. Anita nu a spus nimic. Nici ea nu era fericită.

Simbegwire se juca cu verișorii ei când l-a văzut pe tatăl ei în depărtare. S-a temut că ar putea fi furios, așa că a fugit în casă să se ascundă. Dar tatăl ei a mers la ea și i-a spus, "Simbegwire, tu ai găsit o mamă perfectă pentru tine. Una care te iubește și te înțelege. Sunt mândru de tine și te iubesc." Au fost de acord că Simbegwire va rămâne cu mătușa ei atâta timp cât dorea.

Lucrurile s-au înrăutățit pentru

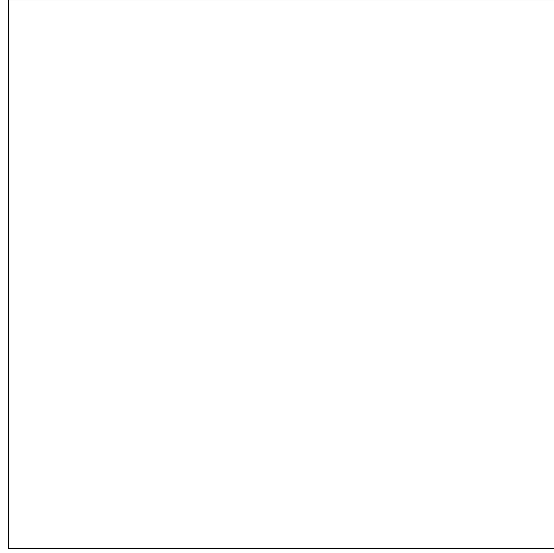
Simbegwire. Dacă nu termina treburile sau se plângea, Anita o lovea. Și la cină, femeia

mânca aproape toată mâncarea lăsând

pentru Simbegwire doar câteva resturi. În

fiecare noapte Simbegwire plângea până

adormea ținând în brațe pătura mamei ei.

Când tatăl lui Simbegwire s-a întors acasă, a găsit camera ei goală. "Ce s-a întâmplat, Anita?" a întrebat el cu o inimă grea.

Femeia a explicat că Simbegwire a fugit de acasă. "Am vrut ca ea să mă respecte" a

spus ea. "Dar probabil am fost prea

strică." Tatăl lui Simbegwire a ieșit din

casă și a mers în direcția părauului. El a

continuat spre satul sorei lui pentru a afla

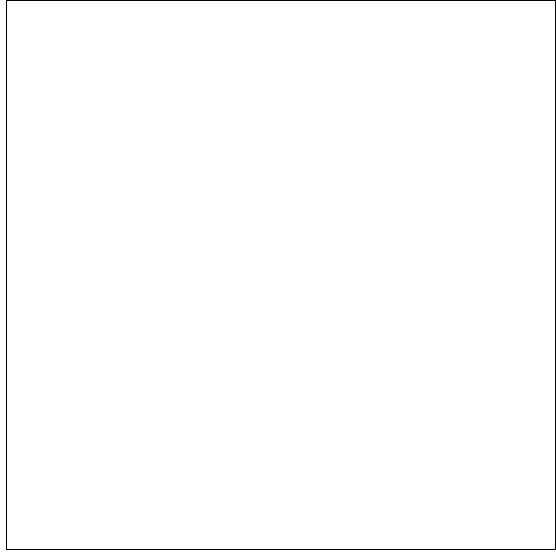
dacă a văzut-o pe Simbegwire.

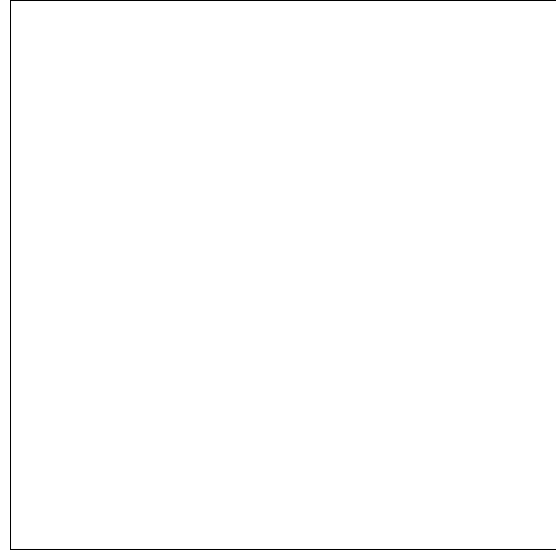
Într-o dimineață, Simbegwire s-a sculat târziu. "Tu, fată leneșă!" a strigat Anita. A tras-o pe Simbegwire din pat. Pătura prețioasă s-a agățat într-un cui și s-a rupt în două.

Mătușa lui Simbegwire a luat copilul acasă la ea. I-a dat lui Simbegwire mâncare caldă și a acoperit-o în pat cu pătura mamei ei. În noaptea aceea, Simbegwire plângea când a adormit. Dar erau lacrimi de ușurare. Știa că mătușa ei va avea grijă de ea.

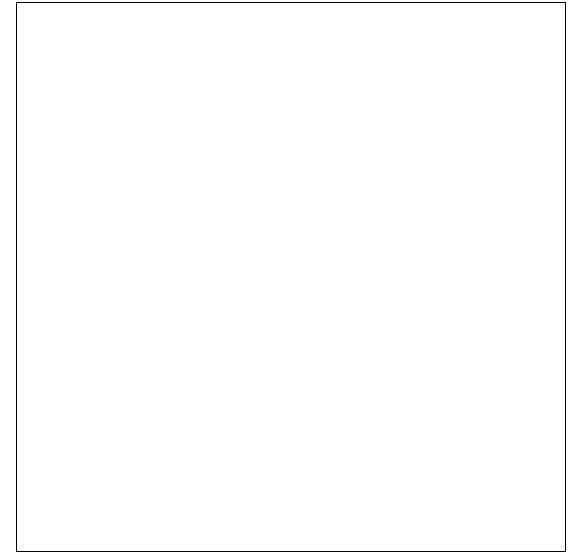
Simbegwire era foarte supărată. A hotărât să fugă de acasă. A luat bucățile din pătura mamei sale, a împachetat ceva mâncare și a plecat de casă. Ea a urmat drumul pe care-l luase tatăl ei.

Femeia aceasta s-a uitat sus în copac. Când a văzut fata și bucățile păturii colorate, a plâns, "Simbegwire, copilul fratelui meu!" Celelalte femei s-au oprit din spălat și au ajutat-o pe Simbegwire să se dea jos din copac. Mătușa a îmbrățișat fetița și a încercat să o aline.

Când s-a înserat, s-a cățărat într-un copac înalt lângă pârâu și și-a făcut un culcuș între ramuri. Când s-a culcat, ea cânta: "Maama, maama, maama, tu m-ai lăsat. M-ai lăsat și nu ai mai venit înapoi. Tata nu mă mai iubește. Mamă, când vii înapoi? M-ai lăsat."

În dimineața următoare, Simbegwire cânta din nou cântecul. Când femeile au venit să-și spele rufele în pârâu, au auzit cântecul trist venind dinspre copacul înalt. Au crezut că e doar vântul mișcând frunzele și și-au continuat treaba. Dar una dintre femei a ascultat cu atenție cântecul.